

सितालः, क्ली, (सितमलम् ।) श्वेतकमलम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सरस्वतीध्याने ।
“कुवधरनमिताङ्गी सन्निसन्ना सितालः ॥”)
सिताभः, पुं, (सिता शुक्ला आभा यस्य ।) कर्पूरः ।
इत्यमरटीकायां राघमुकुटः ॥
सिताभा, स्त्री, (सिता आभा यस्याः ।) तक्राङ्गा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सिताभ्रः, पुं, (सितं शुक्लमभ्रमिति प्राप्नोतीति । अभ्र
गतौ + अण् ।) कर्पूरः । इत्यमरः । २।६।१३० ॥
(अथ पर्यायो यथा,—
“पुंसि क्लीवे च कर्पूरः सिताभ्रो हिमवालुकः
घनसारचन्द्रसंज्ञो हिमनामापि स स्मृतः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सिताभ्रकः, क्ली, (सितं शुभ्रमभ्रमिति प्राप्नोतीति ।
अभ्र + खल् ।) कर्पूरम् । इति रत्नमाला ॥
सिताम्बरः, पुं, (सितमम्बरं यस्य ।) श्वेतवस्त्र-
परिहितव्रतौ । इति हलायुधः ॥ शुक्लवस्त्र-
परिधायिनि, त्रि ॥
सिताभोजः, क्ली, (सितं अभोजम् ।) श्वेतपद्मम् ।
इत्यमरः । १।८।४१ ॥
सितार्जकः, पुं, (सितमर्ज्जयतीति । अर्ज्ज +
खल् ।) श्वेततुलसी । श्वेताजवला इति हिन्दी
भाषा । तत्पर्यायः । वैकुण्ठः १ वटपत्रः ३
कुठेरकः ४ जम्बीरः ५ गन्धवहलः ६ सुमुखः ७
कटुपत्रकः ८ । अथ गुणाः । कटुत्वम् । उष्ण-
त्वम् । कफवातनेत्रामयनाशित्वम् । रुच्यत्वम् ।
सुखप्रसवकारकत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितालकः, पुं, (आलयति भूषयतीति । अल +
णिच् + खल् । सितः आलकः ।) श्वेतमन्दार-
कः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितालता, स्त्री, (सिता लता ।) श्वेतदूर्वा ।
इति रत्नमाला ॥ (श्वेतदूर्वाशब्देऽस्या विषयो
ज्ञातव्यः ॥)
सितालिकटभौ, स्त्री, श्वेतकण्ठिहोष्ठम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सितावरः, पुं, (सितमावृणोतीति । आ + वृ
+ अच् ।) शाकविशेषः । सुसुनी इति भाषा ।
तत्पर्यायः । सूच्याङ्गः २ सूचीपत्रकः ३ श्रीवा-
रकः ४ शिखीः ५ वभ्रुः ६ खस्तिकः ७ सुनि-
षण्णकः ८ कुकटः ९ कुकुटः १० सूचीदलः ११
श्वेतावरः १२ मेधाकतु १३ ग्राहकः १४ । अथ
गुणाः । संघ्राहित्वम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् ।
त्रिदोषनाशित्वम् । मेधाकृच्छिप्रदत्वम् । दाह-
ज्वरहारित्वम् । रसायनत्वम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ निद्राकारित्वम् । इति लोकप्रसिद्धम् ॥
तस्य लक्षणं यथा,—
“चाङ्गेरीसदृशः पत्रैश्चतुर्दल इतीरितः ।
शाकौ जलान्विते देशे चतुष्पत्तीति चोच्यते ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
सितावरी, स्त्री, (सितमावृणोतीति । आ + वृ
+ अच् ।) डौघः । वाकुचौ । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सितासितः, पुं, (वर्णेन सितः वस्त्रेण असितः ।)
बलदेवः । इति हेमचन्द्रः ॥ शुक्लसहितशनिः ।
यथा । ज्योतिस्तत्त्वम् ।
“सितासितौ चन्द्रमसौ न कश्चित्
बुधः शशी सौम्यसितौ रवीन्दुः ।
रवीन्दुभीमा इवितस्त्वमित्रा
मित्रारिशेषश्च समः प्रदिष्टः ॥”
शुक्लसहितकृष्णश्च ॥ (यथा, महाभारते । ७ ।
१३० । २८ ।
“ते ह्यथा बह्वर्शोभन्त मिश्रिता वातरं हवः ।
सितासिता महाराज यथा ज्योत्स्नि वलाङ्गकाः ॥”
सिताङ्गयः, पुं, (सित आङ्गयो यस्य ।) श्वेत-
शिशुः । श्वेतरोहितः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सितिः, त्रि, शुक्लः । कृष्णः । इत्यमरटीकायां
रमानाथः ॥
सितिकण्ठः, पुं, (सितिः कृष्णः कण्ठो यस्य ।)
शितिकण्ठः । शिवः । इत्यमरटीकायां सिति-
शब्दस्य दन्त्यादित्वदर्शनात् ॥
सितिमा, [न] पुं, (सितस्य सितेर्वा भावः । इम-
निच् । शुक्लता । (यथा, माघे । १ । २५ ।
“सितं सितिम्ना सुतरां मुनेर्वपु-
र्विसारिभिः सौधमिवाथ लभयन् ॥”)
कृष्णता । इति सितिशब्दादिमन्प्रत्ययेन निष्पन्नः
सितिवारः, पुं, (सितिं वृणोतीति । वृ + अण्)
सुनिषण्णकः । इति भावप्रकाशः ॥
सितिवासाः, [स्] पुं, (सिति नौलं वासो यस्य ।)
बलदेवः । इति नीलाम्बरशब्ददर्शनात् ॥ (यथा,
माघे । १ । ६ ।
“पिशङ्गमौष्णीयुजमर्ज्जन्च्छविं
वसानमेनाजिनमञ्जनद्युति ।
सुवर्णसूत्राकलिताधराम्बरां
विदुस्त्वयन्तं सितिवासस्तनुम् ॥”)
सितेक्षुः, पुं, (सितः इक्षुः ।) श्वेतक्षुः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सितेतरः, पुं, (सितादितरः ।) श्यामशालिः ।
कुलत्यः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शुक्लेतरवर्णश्च ॥
(यथा, कुमारः । ३८ ।
“नीविमतिक्रम्य सितेतरस्य
तन्मेखलामध्यमणेरिवाचिः ॥”
सितश्च इतरश्च इति विग्रहे । कृष्णशुक्लौ ।
अथ द्विवचनप्रयोगः स्यात् । यथा, भागवते ।
१० । ४१ । ४१ ।
“नानालक्षणेवेषाभ्यां कृष्णरामी विरेजतुः ।
खलङ्गौतौ बालगजौ पर्वणीव सितेतरौ ॥”)
सितेतरगतिः, पुं, (सितेतरा कृष्णा गतिरस्य ।)
अग्निः । इति हलायुधः ॥
सितोदरः, पुं, (सितमुदरं यस्य ।) कुबेरः । इति
हेमचन्द्रः ॥ शुक्लकुक्षियुक्ते, त्रि ॥ (सितमुदर-
मिति ।) शुक्लकुक्षौ, क्ली ॥
सितोद्गर्वः, क्ली, (सित उद्गर्वो यस्य ।) श्वेत-
चन्दनम् । इति केचित् ॥ (सिताया उद्गर्वो
यस्य ।) शर्कराजाने, त्रि ॥

सितोपलः, क्ली, (सितमुपलमिव ।) कठिनी । इति
चिकाण्डशेषः ॥
सितोपलः, पुं, (सितः उपलः ।) स्फटिकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सितोपला, स्त्री, (सित उपल इव आकृतिर्यस्याः
स्त्रियां टाप् ।) शर्करा । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा,—
“सितासितोपला चैव मत्स्यखण्डिशर्करा स्मृता”
इति गार्ङ्ग २०८ अध्यायः ॥
अस्या गुणा यथा,—
“सितोपला सरा लघ्वी वातपित्तहरी हिमा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
सिद्धः, क्ली, (सिद्ध + क्तः ।) सैन्धवलवणम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धः, पुं, (सिद्ध + क्तः) देवयोनिविशेषः ।
इत्यमरः । १।१।११ ॥ स तु अणिमादिगुणो-
पेतो विश्वावसुप्रभृतिः । इति भरतः ॥ (यथा,
कुमारः । १ । ५ ।
“उद्भेजिता वृष्टिभिराश्रयन्ते
मृङ्गाणि यस्यातपवन्ति सिद्धाः ॥”)
व्यासादिः । विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्तर्गतै-
कविंशयोगः । इति मेदिनी ॥ तत्र जातफलम् ।
“जितेन्द्रियः सर्वकलानिधानो
गौरोऽतिशूरो मधुरो विनीतः ।
सत्योपपन्नः कृतभूरिभोगो
यस्य प्रसूतौ किल सिद्धयोगः ॥”
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥
व्यवहारः । इति शब्दरत्नावली ॥ कृष्ण-
धूसरः । गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धः, त्रि, (सिद्ध + क्तः ।) प्रसिद्धः । (यथा,
भागवते । १० । १८ । १६ ।
“एवं तौ लोकसिद्धाभिः कौडाभिश्चरतुर्वने ॥”)
नित्यः । निष्पन्नः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
रामायणे । २ । ८८ । ८ ।
“सिद्धार्थः खलु सौमित्रियंश्चन्द्रविमलोपमम् ।
मुखं पश्यति रामस्य राजीवाच्चं महाद्युतिम् ॥”)
मुक्तः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, भागवते । ६ ।
१२ । १८ ।
“अहो दानव सिद्धोऽसि यस्य ते मतिरीदृशी ॥”)
पक्वम् । यथा, सुमन्तुः ।
“पर्युसितं पुनः सिद्धमभोज्यमन्य च हिरण्यो-
दकस्यर्थात् ॥” इति आहतत्वम् ॥ मन्त्रसिद्धि-
विशिष्टः । यथा,—
अथ मन्त्रसिद्धेरुपायाः । गौतमीये ।
“सम्यगनुष्ठितो मन्त्रो यदि सिद्धिर्न जायते ।
पुनस्तेनैव कर्त्तव्यं ततः सिद्धो भवेद्भ्रूवम् ॥
पुनरनुष्ठितो मन्त्रो यदि सिद्धिर्न जायते ।
पुनस्तेनैव कर्त्तव्यं ततः सिद्धो न संशयः ॥
पुनः सोऽनुष्ठितो मन्त्रो यदि सिद्धिर्न जायते ।
उपायास्तत्र कर्त्तव्याः सप्त शङ्करभाषिताः ।
भ्रामणं रोधनं वश्यं पीडनं पोषशोषणम् ।
दहनान्तं क्रमात् कुर्यात् ततः सिद्धो भवेन्ननु ॥